

der er kun et Par enkelte af lidt større Rækkevidde.

Det første Ændringsforslag gaar ud paa at føre Lovforslaget paa det paagældende Punkt tilbage til det, vi have nu. Man har i Folketinget og ogsaa fra forskellige Sider ude omkring ønsket at komme bort fra de nuværende Statsskuer for yngre Hingste, 4- og 5-aarige Hingste, og lade disse overgaa til saakaldte Statskaaringsskuer, medens de egentlige Statsskuer skulde være for de Hingste, efter hvilke der fremvises Afkom. Udvalget har imidlertid ment, at dette vilde være en uheldig Ordning. For det første maatte disse Statskaaringsskuer henlægges til temmelig uheldige Tider, til Marts Maaned, hvis de skulde gøre den Nytte, man har tænkt sig, og for det andet, naar man tog disse Dyr bort fra Statsskuerne, vilde disse, som nu ere af stor Interesse for Befolkningen, tabe en hel Del af deres Interesse. Vi have derfor foreslaaet at lade disse Hingste over 3 Aar, fra 4 Aar og opefter, fremstille paa Statsskuerne. Dermed er ikke udelukket, at man bibeholder den Ordning, man nu har truffet fra de samvirkende Hesteavlforeningers Side, og afholder Kaaringsskuer i Marts—April Maaned, som man vil — i Marts Maaned tror jeg, de som oftest afholdes —, og der fremstiller de 3-aarige Hingste til Bedømmelse af en sagkyndig Kommission, hvad der har sin Betydning og ganske sikkert vil blive bibeholdt. Som sagt, dette Ændringsforslag tilsigter egentlig kun at føre Lovforslaget paa dette Punkt tilbage til den nugældende Ordning.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa en noget ændret Affattelse af § 1 B. I § 1 B bestemmes det, at Tilskuddet til Hesteavlforeninger bliver mindre, end det har været tidligere, og Udvalget mener, at Hingste, der ere købt siden Lovforslagets Fremlæggelse — og vi betragte det som værende fremlagt den 1. Februar —, maa falde ind under denne Bestemmelse og altsaa ikke kunne faa det større Tilskud, der efter den gamle Lov vilde blive givet dem. Derimod have vi i Ændringsforslag Nr. 3 stillet Forslag om, at de Hesteavlforeninger, der have været før den 1. Februar, og som ifølge den gamle Lov have faaet Tilsagn om et bestemt Tilskud, bør bibeholde dette Tilskud. Folketinget havde indført den Bestemmelse, at ogsaa de skulde miste noget af deres Tilskud, men vi synes ikke, det er ganske korrekt af Staten, naar der i Hensyn til den tidligere Lov er lovet Tilskud for disse Hingste, saa ved en ny Lov at forandre

det. De Folk, der have købt disse Hingste, have gjort det i den Tro og med Sikkerhed for, at de kunde faa det Tilskud, Loven hjemlede dem, og det forekommer os, at de ere berettigede til vedblivende at faa det. Det vil naturligvis forøge Udgiften noget i nogle Aar; men Forøgelsen vil dog efterhaanden falde ganske bort.

Ændringsforslag Nr. 4 er paa en vis Maade redaktionelt; men det har dog nogen reel Betydning. Der staar i Lovforslaget: „Kontrolforeninger med indtil 200 Kr. til hver Forening, dog ikke udover” o. s. v. Vi have ændret dette til, at de skulde have Tilskud „til hver Assistent”. Man gaar nemlig ud fra, at der er en Del af disse Kontrolforeninger, der af Hensyn til det store Omraade, de omfatte, maa have flere Assistentter, og hvis man nu sagde, at der kun gaves Tilskud til hver Forening, vilde Resultatet rimeligvis blive, at Foreninger med flere Assistentter vilde dele sig i en hel Del smaa Foreninger, og det var jo ingen Nytte til; i og for sig ere større Foreninger bedre.

Ændringsforslag Nr. 5 angaar § 1 C, Nr. 8, hvor der staar, at Konkurrencer mellem hele Kvæghold eller mellem Familier indenfor disse skulde have Halvdelen af de hermed forbundne Udgifter, dog ikke ud over 10,000 Kr. Der loves altsaa der Halvdelen af det, de selv anvende; men da det jo er muligt, at Summen 10,000 Kr. ikke slaar til til at give dem Halvdelen, har Udvalget ment, det vilde være rigtigt at indsatte et „indtil” foran „Halvdelen”, saaledes at man ikke er bunden til at give dem Halvdelen.

Ændringsforslag Nr. 6 omhandler Stambogsføring, og vi have der forhøjet Summen fra 10,000 Kr. til 15,000. Der var i sin Tid, da Statskonsulenternes Lønningsforhold vare under Overvejelse i Tingene, ogsaa Tale om, at de fik en Del af deres Indtægter gennem Føringen af Stambøger. Der er udført et overordentlig stort og for tjenstfuldt Arbejde af de, jeg tror det er 6, Konsulenter, der have arbejdet med Stambøger, og de have gennem denne Bevilling faaet et Tilskud til deres Løn, som de ikke ville kunne faa, hvis man bliver staaende ved Summen 10,000 Kr. Og da det faktisk er saaledes, at dette betragtes som en Del af deres Løn, forekommer det Udvalget mindre korrekt at afskære dem fra et noget lignende Tilskud. Den Forhøjelse fra 10,000 til 15,000 Kr., vi have foreslaaet, er maaske endda ikke nok, og der har indenfor Udvalget været nogen Stemning for at sætte